

Bilag til bet. o. lovf. vedr. statsrevisorerne

omfattet af regnskabet (forvaltningsrevision). En samlende betegnelse for disse revisionsbegreber er som nævnt »god offentlig revisions-skik«.

Som nævnt svarer rigsrevisorlovens § 3 til § 2, stk. 3, i lov om statsrevisorerne.

33. Forvaltningsrevision – som er af særlig interesse i relation til lovforslaget – omfatter en bedømmelse af, om enkeltdispositioner, aktiviteter, programmer eller en institutions samlede opgaver er gennemført på en hensigtsmæssig måde, og om resultaterne svarer til de mål, der er sat for institutionens samlede virksomhed. Det kan således efterprøves, om institutionens dispositioner er i overensstemmelse med de almindelige normer for, hvad der kræves af en hensigtsmæssig og sparsommelig administration ved brug af offentlige midler.

I overensstemmelse med international revisionsstandard defineres forvaltningsrevision ved tre aspekter:

Sparsommelighedsaspektet. (Er goder og tjenesteydelser erhvervet på den mest økonomiske måde under hensyn til kvalitet, kvantitet m.v.?).

Produktivitetsaspektet. (Er der et optimalt forhold mellem ressourceanvendelse og produktion?).

Effektivitetsaspektet. (I hvilket omfang har man nået de mål – udløst de virkninger – som var tilsigtet med den pågældende bevilling, set i forhold til ressourceanvendelsen?).

34. Mens efterprøvelse af sparsommelighedsaspektet og produktivitetsaspektet i sin karakter må betegnes som forholdsvis teknisk præget, da revisionen næsten udelukkende befatter sig med objektive målbare forhold, forholder det sig lidt anderledes med efterprøvelsen af effektivitetsaspektet.

Revisionen må her i en vis udstrækning foretage skønmæssige vurderinger af institutionens organisatoriske forhold, styringssystemer, planlægning, kontrol og opfølgning. Dette gælder bl.a. ved gennemførelsen af de undersøgelser, Rigsrevisionen foretager af offentlige myndigheders økonomistyring.

Det er dog væsentligt at understrege, at revisionen på ingen måde vil omfatte en vurdering af politisk truffe beslutninger, bestyrelsesbeslutninger etc., men alene vil vurdere, om de

trufne beslutninger er efterlevet af de respektive institutioner, og om der er taget skyldige hensyn til produktivitets- og effektivitetsaspektet.

Ved efterprøvelse af effektivitetsaspektet vurderes bl.a. kvaliteten af de ydelser, som produceres. Bidrager institutionens produktion af ydelser til de formål, der er opstillet i love, vedtægter, samt i sidste instans tilfredsstiller det institutionens brugeres behov? Dette kan f.eks. måles ved antal tilfredse brugere eller succesraten. Som eksempel herpå kan nævnes Rigsrevisionens gennemgang af teknikas brugerundersøgelser i statsrevisorernes beretning nr. 3/1992 om teknikas produktivitet og Rigsrevisionens bemærkning om vurderingen af hærens egen evaluering af kvaliteten af uddannelse af værnepligtige (statsrevisorernes beretning nr. 15/1992) om undersøgelse af hærens opgavevaretagelse og økonomistyring.

35. Som et eksempel på en forvaltningsrevision kan nævnes forskningen og undervisningen ved de højere læreanstalter. Her har de enkelte læreanstalter frihed til inden for rammerne af de enkelte uddannelsesbekendtgørelser at tilrettelægge indholdet af undervisningen samt forske inden for deres fagområde. Revisionen vil her kunne påtale, hvis institutionen f.eks. underviste uden for sit fagområde. Tilsvarende ville den statslige revision normalt ikke vurdere forskningens indhold, men nok forskningens udbredelse f.eks. ved optælling af, hvor hyppigt en institutionsforsker publiceres i anerkendte tidsskrifter, samt hvor ofte forskerne bliver citeret.

Såfremt Rigsrevisionen konstaterer, at en undervisningsinstitution ikke producerer det forudsatte antal kandidater eller forskningsresultater, vil det være naturligt at foretage en nærmere undersøgelse af institutionens virksomhed.

Som eksempler på undervisnings- og forskningsområdet kan nævnes beretning nr. 3/1989 om tandlægehøjskolernes drift og økonomi og nr. 3/1992 om teknikas produktivitet.

36. Ved løbende forvaltningsrevision (som altså ikke forventes at resultere i en beretning til statsrevisorerne) foretages normalt ikke detaljundersøgelser af sparsommelighed, produktivitet og effektivitet. Derimod vurderes,